

paa at gjenoptage det tidligere Forslag, at Understøttelsen fordeles til Statsseminarierne og de private Seminarier i Forhold til Dimittendantallet for de sidste 5 Aar for hvert af de to Slags Seminarier.

Under § 26 har jeg optaget Bevillingen til Flytningen af Kobberstiksamlingen. Denne Samlings Flytning er en nødvendig Betingelse for, at Samlingen kan gjøre sin Nytte; det er en rig holdig og værdifuld Samling, som nu paa Grund af Lokalernes Sletthed staar hen uden at gjøre den Nytte, som den under andre Omstændigheder vilde kunne gjøre. Jeg anbefaler derfor Forslaget under Nr. 78 til Vedtagelse. — Endnu maa jeg omtale et Vædringsforslag, som er stillet af Finantsudvalgets ærede Formand, og som gaar ud paa, at der skal gives et Tilskud til Komiteen for den aarlige Kunstudstilling i Kjøbenhavn for at sætte den i Stand til at deltage i Verdensudstillingen i Paris i 1878, 25,000 Kr. Dette Vædringsforslag vil jo komme til at vedrøre Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det er mig bekendt, at den nævnte Komite med megen Interesse omfatter det Spørgsmaal, om Danmark kan blive repræsenteret paa Udstillingen i Paris ved sine kunstneriske Frembringelser, og at det er et levende Ønske hos Komiteen at opnaa dette. Vil derfor Rigsdagen stille disse 25,000 Kr. til Raadighed, skal jeg for mit Vedkommende være villig til at gjøre mit Bedste for, at denne Bevilling kan blive benyttet paa den heldigste Maade.

Ordføreren (Verg): Det er ganske overensstemmende med Stillingen ved tredje Behandling, at ærede Ministre have fundet Anledning til at aabne Debatten. Jeg havde ventet, at samtlige Ministre, der have stillet Vædringsforslag, vilde have begrundet disse, inden Forhandlingen gik videre; da det'e imidlertid ikke er Tilfældet, er jeg pligtig til at tage Ordet. — Det meget betydelige Materiale, der foreligger til 3die Behandling, er ikke foranlediget af Udvalget og mindst af Udvalgets Fæktal, som jeg i Reglen fører Ordet for. Det maa være det høie Ministeriums eget Ansvar, naar det har villet overlæsse dels Finantsudvalget i den korte Tid, der har staaet til dets Disposition, og dels Thinget med disse Arbejder (Vilke: Na!). Min ærede Kollega for Kjøbenhavns 5te Valgfreds falder i Staver over dette; jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at, hvis han havde været tilstede ved denne Sags anden Behandling og hørt de Udtalelser, der da fandt Sted fra begge Sider, fra Ministeriet og Folkethinget, saa vilde han være overbevist om, at de Grunde, der foranledigede Folkethinget til at vedtage Finantsloven i den Skikkelse, hvori den foreligger efter anden Behandling, vare saa overveienende ligeoverfor dem, Ministeriet fremsatte, at han vistnok vilde have

stillet sig paa vor Side i Forundring over, at Ministeriet har fundet det nødvendigt at føre hele dette Opus ind igjen til Forhandling. Jeg betragter altsaa det ærede Medlems Overraskelse nu som hidrørende fra, at han ikke var nærværende ved denne Sags anden Behandling. Det er forøvrigt overordentlig interessant at lægge Mærke til, at samtidig med, at Regjeringspartiets Presse meddeler sine Læsere, at Folkethingets Udvalg angaaende disse Sager trækker Behandlingen i Langdrag, faar man den ene Sending efter den anden fra Ministeriet — den sidste, saavidt jeg veed, regner sig fra for meget faa Dage siden — saaledes at man neppe har kunnet faae dem trykte og neppe læste, ialtsald gjælder det om mange af Udvalgets Medlemmer, at de umuligen have kunnet sætte sig ind i Sagerne saaledes, som det var nødvendigt og ønskeligt for med Klarhed at kunne indstille dem for Thinget. Jeg omtaler dette ingelunde for at ville værgø Folkethinget eller dets Afsendinge i Udvalget imod nogen Beshyldning; den Tid er forbi, da Folkethinget lod sig presle af den kjøbenhavnske Presseklasse, det ere vi komne over, saaledes at det ikke er af Hensyn dertil, at jeg omtaler det; men jeg har kun villet antyde denne Besynderlighed, at samtidig med, at Folkethingets Finantsudvalg fra Regjeringen faar den ene store Sending efter den anden til Behandling, fortælle Regjeringspartiets Blade, at Folkethingets Finantsudvalg Intet bestiller. Forøvrigt skal jeg bemærke, at det ogsaa er en ganske interessant Illustration af Begrebet „den 2den Februar 1877“, naar Ministeriet endnu indtil den 20de Januar har fundet Anledning til at ønske i Folkethinget forhandlet forskellige Forslag vedrørende Finantsloven. Dette synes at tyde paa, at Ministeriet ikke engang kan blive foreløbig færdig for sit eget Vedkommende med de 4 Maanedes, hvori det ønsker at faae Sagen endt, som det har ansøgt sig selv om og høitideligt har tilkendegivet Folkethinget sit Ønske om at blive færdig i. Dette er jo saa meget mere mærkeligt, som tilvisse en stor Del af de Forslag, der saaledes ere fremkomne saa sent, ere fremkomne med et saadant Hastværk og tilsyneladende med en saa lidet omhyggelig Begrundelse, at det for nogles Vedkommende har kostet Finantsudvalget, navnlig dets Flerial, megen Overvindselse at tiltræde dem, og at det har været aldeles umuligt for Udvalget at kunne gjøre det med Hensyn til andre. Hvorledes det skalde gaa netop derte ærede Ministerium med at blive færdig f. Ex. til den 1ste Januar i begge Thing, som forleden Dag i Forhandlingen blev nævnt af den høitærede Consejlspræsident, naar det ikke engang har kunnet blive færdig i det ene Thing til Slutningen af Januar Maaned, derom skal jeg ikke nærmere udtale mig. Finantsudvalget har dog troet saa hurtigt, som det var muligt, at burde forelægge Indstillingerne for det høitærede Folkething; thi man kunde jo ikke vide, om